

September 2001

DAB-sendemuligheder til lokalradio- formål

RAPPORT FRA ARBEJDSGRUPPEN OM DAB-
SENDEMULIGHEDER TIL LOKALRADIOFORMÅL

Indholdsfortegnelse

1. Arbejdsgruppens anbefalinger	3
2. Indledning	5
3. Baggrund	5
3.1. Arbejdsgruppens kommissorium	6
3.2. Arbejdsgruppens sammensætning og arbejde	6
4. DAB-tillægsaftalen	7
5. Telestyrelsens redegørelse	8
6. Arbejdsgruppens indledende overvejelser	8
7. Fordeling af sendemuligheder	10
8. Forvaltningen af lokalradio- og tv-ordningen	12
9. Den lokale tilknytning	13
10. Udsendelsesomkostninger	14
11. Tilskudsordningen	15

1. Arbejdsgruppens anbefalinger

Generelt er det arbejdsgruppens vurdering, at det fordrer attraktive rammer for DAB-sendinger, hvis lokalradioerne skal have en fremtid i DAB-sammenhæng. Dette vil i praksis betyde, at de ikke-kommercielle radiostationer skal kunne sende DAB-programmer med et minimalt omkostningsniveau, og de kommercielle radiostationer skal tilbydes et fornuftigt forretningsgrundlag for deres radiovirksomhed.

Konkret vurderer arbejdsgruppen:

- At Radio- og tv-nævnet skal fordele DAB-sendemulighederne, der som udgangspunkt er opdelt efter amtskommunerne. Ved fordelingen tilstræbes en opdeling mellem rene kommercielle og ikke-kommercielle kanaler.
- At det bør nærmere overvejes at fokusere på befolkningstætte områder i opstartsfasen.
- At tilsynet med DAB-radioerne lægges ud på lokalt niveau. Radio- og tv-nævnet udpeger et eksisterende lokalradionævn i hvert amt som det nævn, der skal varetage tilsynet.
- At DAB-radioerne skal have mulighed for at få tilladelse til at samsende i flere af DAB-tilladelsesområderne, dvs. få en programtilladelse i mere end et amt.
- At det tilstræbes, at der stilles omkostningsfrie sendemuligheder til rådighed for de ikke-kommercielle radioer.
- At DAB-radioerne indtil videre ikke skal være berettiget til tilskud fra tilskudsordningen til ikke-kommercielle stationer.

Herudover er det organisationerne på lokalradio-området opfattelse:

- At udgifterne til driften af ikke-kommercielle stationer skal finansieres af offentlige midler.
- At DAB-radioerne ikke vil være i stand til at bære den økonomiske byrde, som KODA/Gramex-udgifterne pålægger dem med den nuværende vederlagsordning, men at der i stedet bør betales på baggrund af ”share”.
- At organisationerne bør være repræsenteret i Radio- og tv-nævnet ved fordelingen af sendemuligheder.

2. Indledning

Det er blevet politisk besluttet at indføre DAB (Digital Audio Broadcasting) på permanent basis i Danmark. Det forventes, at disse nye digitale sendemuligheder – der allerede i begrænset omfang er i brug – over en længere årrække vil fungere som et værdifuldt supplement til de nuværende analoge sendemuligheder på FM-båndet.

DR er allerede i gang med at opbygge et landsdækkende DAB-sendenet, og det er blevet besluttet at se nærmere på sendemuligheder til lokalradioformål. Denne arbejdsgruppe er netop nedsat til at komme med anbefalinger til fremtidens lokalradiovirksomhed på baggrund af en redegørelse udarbejdet af Telestyrelsen om DAB-sendemuligheder til lokalradioformål (vedlagt som bilag).

Det fremgår blandt andet af Telestyrelsens redegørelse, at DAB-sendemuligheder til egentlig lokalradioformål først kan forventes tilvejebragt, når der sker en forventet udfasning af de analoge tv-sendere om 10-15 år. På denne baggrund forsøger Telestyrelsen efter aftale med Kulturministeriet at tilvejebringe DAB-sendemuligheder på amtsplan, der blandt andet vil kunne anvendes til lokalradioformål.

3. Baggrund

Det fremgår af pkt. 12 i tillægsaftale nr. 3 af 14. marts 2000 til aftale af 10. maj 1996 om mediepolitikken 1997-2000 om anvendelse af de danske DAB-frekvensressourcer, at Telestyrelsen anmodes om at udarbejde en redegørelse for DAB-sendemuligheder til lokalradioformål.

Det fremgår videre, at der – når redegørelsen foreligger – nedsættes en arbejdsgruppe med deltagelse af organisationerne på lokalradio-området, der skal komme med anbefalinger til fremtidens lokalradiovirksomhed.

3.1. Arbejdsgruppen kommissorium

Det er i henhold til tillægsaftale nr. 3 af 14. marts 2000 til aftale af 10. maj 1996 om mediepolitikken 1997-2000 nedsat en arbejdsgruppe med følgende kommissorium, der er godkendt af partierne bag aftalen.

Arbejdsgruppen har til opgave:

- at drøfte Telestyrelsens redegørelse om DAB-sendemuligheder til lokalradioformål, og
- at komme med anbefalinger til fremtidens lokalradiovirksomhed.

Arbejdsgruppen skal færdiggøre sit arbejde i form af en rapport så vidt muligt inden den 1. juli 2001. Rapporten skal herefter drøftes med partierne bag mediaaftalen.

3.2. Arbejdsgruppens sammensætning og arbejde

Arbejdsgruppen har bestået af:

- Mogens Videbæk, Den Kristne Producent Komite (KPK)
- Bård Hornekær, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer i Danmark (SLRTV)
- Bent Helvang, Foreningen af Kommercielle Lokalradio og TV-stationer (KOMM)
- Carsten Warming, Foreningen af Kommercielle Lokalradio og TV-stationer (KOMM)
- Bent Hansen, Foreningen af Arbejderbevægelsens Medievirksomheder (FAEM)
- Jette Fievé, Radio- og tv-nævnet
- Mogens Karbo, Kommunernes Landsforening
- Lis Grete Møller, Telestyrelsen
- Jarl Risum, Telestyrelsen
- Lars M. Banke, Kulturministeriet (formand)
- Jan Opstrup Poulsen, Kulturministeriet
- Kenneth Wenzel, Danske Uddannelsesmedier (suppleant for Mogens Videbæk og Bård Hornekær).

Arbejdsgruppen har afholdt 4 møder. Akademiingeniør Michael Harrit, DR, har ved et af arbejdsgruppens møder holdt oplæg om DAB-teknologien.

4. DAB-tillægsaftalen

Med indgåelsen af den mediepolitiske tillægsaftale af 14. marts 2000 blev der truffet politisk beslutning om introduktion af DAB på permanent basis i Danmark. Indtil videre råder Danmark over et landsdækkende DAB-multipleks og to regionale multipleks. Hvert multipleks giver mulighed for udsendelse af 4-6 radioprogrammer i stereo. I første fase, hvor kun det landsdækkende sendernet er opbygget, råder DR over hovedparten af kapaciteten. I anden fase, når de regionale sendernet er etableret, reduceres DRs andel af kapaciteten i den landsdækkende blok for at give plads til et kommercielt radioforetagende (efter udbud). Til gengæld får DR rådighed over hovedparten af kapaciteten i de regionale blokke med henblik på udsendelse af navnlig DRs regionalprogrammer.

Det landsdækkende sendernet skal som udgangspunkt være fuldt udbygget og taget i brug senest 1. oktober 2002. De regionale sendernet tilsvarende 1. oktober 2003.

Endelig fremgår det af aftalen, at der – på grundlag af ovennævnte redegørelse fra Telestyrelsen og anbefalingerne fra arbejdsgruppen – skal finde en drøftelse sted af spørgsmålet om DAB-sendemuligheder til udsendelse af DRs regionalprogrammer og lokalradioer m.v. Det skal i den forbindelse bl.a. afklares, om der er basis for en overflytning af DR's digitale regionalprogrammer til frekvenser i det såkaldte L-bånd (1.500 MHz), hvorved der frigøres kapacitet til kommercielle radioforetagender i de regionale DAB-blokke. I givet fald vil etablering af et sendernet til udsendelse af DAB-programmer i L-båndet samt overflytning af DR's regionalprogrammer skulle gennemføres som en fase 3. Det kan eventuelt i denne forbindelse ifølge aftalen overvejes, om der er grundlag for at gennemføre andre overflytninger, således at DR i givet fald kan få rådighed over hele den landsdækkende DAB-blok.

5. Telestyrelsens redegørelse

Telestyrelsen har på foranledning af Kulturministeriet udarbejdet en redegørelse for DAB-sendemulighederne til lokalradioformål (redegørelsen er optrykt som bilag til arbejdsgruppens rapport).

Telestyrelsen konkluderer i redegørelsen, at for de mellemstore og store lokalradioers vedkommende er der allerede inden for de nærmeste år udsigt til, at der kan stilles frekvensblokke til rådighed for en række DAB-sendemuligheder på amts- og evt. landsdækkende plan.

Først på det tidspunkt, hvor der frigøres en passende stor del af frekvensspektret til yderligere DAB-udsendelsesvirksomhed, er der baggrund for forhandlinger med nabolandene om DAB til lokalradioformål. Disse forhandlinger kan kun forventes at føre til et positivt resultat, såfremt der i nabolandene er et tilsvarende behov. En mulighed for sådanne forhandlinger kan forventes at opstå i forbindelse med den forventede udfasning af de analoge tv-sendere i VHF-båndet om 10 til 15 år.

Endelig bemærker Telestyrelsen, at der fortsat ikke sker en generel markedsføring af DAB-modtagere i den danske radiofaghandel. Under hensyn til det meget lille antal DAB-modtagere, der i dag eksisterer i Danmark, er der efter Telestyrelsens opfattelse grund til at antage, at der vil forløbe en længere år-række, før antallet af DAB-modtagere bliver så stort, at behovet for en løsning af DAB-spørgsmålet for de mindre lokalradioers vedkommende bliver påtrængende.

6. Arbejdsgruppens indledende overvejelser

Arbejdsgruppens overvejelser om, at der kan etableres DAB-sendemuligheder til lokalradioformål bygger på den forudsætning, at der kan etableres DAB-sendemuligheder på amtsplan. Dette er den foreløbige løsning på DAB-sendemuligheder, som Telestyrelsen forventer at kunne forhandle sig frem til, jf. ovennævnte redegørelse fra Telestyrelsen.

Hertil skal arbejdsgruppen gøre opmærksom på, at man i opstartsfasen nærmere bør overveje muligheden for at fokusere på befolkningstætte områder i

opbygningen af sendemuligheder for lokalradioer i stedet for at skulle sikre sendemuligheder i samtlige amter, som er den foreløbige løsning. Også selvom dette vil betyde, at man mister DAB-sendemuligheder i landområderne. Denne befolkningsmæssige fokusering vil kunne gøre økonomien i DAB-sendemulighederne for lokalradioer mere attraktiv og dermed skabe et bedre incitament for radioerne til at satse på DAB.

Samtidig skal det være sagt, at der på nuværende tidspunkt ikke er planer om at afskaffe FM-båndet i den nærmeste fremtid. Vi vil med stor sandsynlighed have analoge sendemuligheder, så længe der er et behov for disse, og der er en fornuftig ”frekvensøkonomi” i at opretholde disse sendemuligheder. Det vil betyde, at lokalradioerne fortsat vil sende analogt i mange år fremover samtidig med, at der bliver mulighed for at sende DAB-radio på amtsniveau. Vi kan derfor forvente at få to sideløbende former for lokalradio, hvor større kommercielle lokalradioer og segmentsradioer vil kunne opnå en langt bredere lytterdækning med DAB, mens de små lokale stationer fortsat vil sende analogt på kommunalt plan.

Det kan på nuværende tidspunkt heller ikke forventes, at DAB-sendenettet vil have kapacitet til samtlige af landets nuværende lokalradioer, og en egentlig udfasning af de analoge sendemuligheder over kortere tid vil ikke være til lokalradioernes fordel, så længe DAB-sendemulighederne er begrænset. Det skal understreges, at der – så længe der alene er DAB-sendemuligheder til Lokalradioformål i L-båndet – alt andet lige vil blive færre sendemuligheder end tilfældet er i dag.

Det er derfor ikke arbejdsgruppens opfattelse, at DAB-radio på nogen måde vil erstatte de analoge radioer de første mange år, også fordi DAB-modtagerne kan modtage det analoge FM-signal.

For det første skal lytteren motiveres til at anskaffe sig DAB-modtagere, som der kun er ganske få af i Danmark på nuværende tidspunkt. Men i takt med udbygningen af DAB-sendenettet og udbudet af DAB-stationer forøges, må det formodes at viljen til at foretage denne ekstra investering også vil stige. Det forventes også, at eksempelvis fremtidige bilradioer i udpræget grad vil blive DAB-modtagere. DR's rolle som lokomotiv i udviklingen af digital radio, herunder særlige nye tjenester, må også anses som en væsentlig betydning for lysten til at investere i en DAB-modtager.

For det andet skal priserne for DAB-modtagere ned i et helt andet niveau end det i dag kendte. Hvor man for et par hundrede kroner kan modtage et rimeligt analogt signal, skal man slippe mere end det ti-dobbelte for at erhverve sig en DAB-modtager. På trods af, at priserne på DAB-modtagere er stærkt faldende, ligger det absolut billigste tilbud i England på ca. 2.500 kr. for en modtager. Ellers ligger priserne på helt op mod 10.000 kr.

Dette betyder, at der skal ske en forøgelse af programudbuddet og et markant prisfald på DAB-modtagerne, før der er et fornuftigt forretningsgrundlag for de store kommercielle lokalradioer til at satse på DAB.

Set i sammenhæng med den udbredte skepsis overfor udviklingen på DAB-området i andre europæiske lande er der altså ikke meget, der taler for, at vi alle lytter til DAB-radio indenfor de næste par år. Samtidig kan den teknologiske udvikling hurtigt ændre billedet, fordi internetradio og kabel- og satellitradio også vil spille en væsentlig rolle i fremtidens radiolandskab.

På denne baggrund er det nødvendigt at skabe attraktive rammer for DAB-sendemuligheder til lokalradioformål, hvis vi ønsker, at lokalradioerne skal have en fremtidig placering på DAB-frekvenserne.

7. Fordeling af sendemuligheder

Det forudsættes, at hver DAB-sender dækker et amt, og der er plads til minimum 4-6 kanaler på hver sender. Herudover vil der være mulighed for at udsende en række programrelaterede data-tjenester på kanalerne, der ikke tager kapacitet fra DAB-udsendelserne – altså en ren digital merværdi.

En sendemulighed vil være en kanal. Det må formodes, at de fleste kommercielle stationer ønsker at sende døgnet rundt og vil søge om fuld sendetid på en kanal (24 timer). Det må ligeledes formodes, at de ikke-kommercielle stationer ønsker en mere differentieret sendetid og vil gå sammen om driften af en kanal.

Som det er tilfældet på de analoge frekvenser, vil det være mest hensigtsmæssigt, at der tilstræbes en opdeling mellem kommercielle kanaler og ikke-

kommercielle kanaler. Dette princip bør være grundlæggende, men der skal samtidig være mulighed for at etablere "blandingskanaler", hvis stationerne ønsker dette. Eksempelvis vil en ikke-kommerciel jazz-radio eller anden type station kunne dele kanal med en kommerciel station.

Med den nuværende kommunale nævnsopdeling vil de eksisterende nævn ikke være de rette instanser til at fordele de digitale sendemuligheder, og der er umiddelbart intet egnet organ på amtsligt niveau, som kan varetage denne opgave. Radio- og tv-nævnet vil være den rette instans til fordeling af sendemulighederne.

Der er to umiddelbare modeller for fordeling af sendemuligheder:

1. En model kan være, at der udstedes tilladelser til en kanal, og det af ansøgningen fremgår, hvem og hvad der skal sendes på kanalen. På denne måde vil det være op til de enkelte stationer eventuelt at gå sammen i programsamvirker, hvis man ønsker at have en delingskanal. Konsekvensen af denne model bliver, at stationerne er "tvunget" til at finde sammen på forhånd medmindre de ønsker at sende 24 timer i døgnet. Fordelen ved sådan et programsamvirke er, at Radio- og tv-nævnet tager stilling til en samlet pakke. Det vil i første omgang være op til stationerne selv at sammensætte en kanal. En eventuel udelukket station skal kunne klage til Radio- og tv-nævnet.
2. En anden mulighed vil være at fortsætte den nuværende sendesamvirke-model ved fordeling af sendemulighederne, så det ikke er påkrævet, at stationerne fandt sammen på forhånd. Fordelen vil her være, at interne gnidninger stationerne imellem ikke spiller ind på hvem, der kommer på kanalen. Det vil være Radio- og tv-nævnet, der udsteder programtilladelser til de enkelte stationer, hvorefter sendesamvirket skal forsøge at blive enige om placeringen af sendetiden.

Set ud fra en lidt bred DAB-betragtning skal sendemulighederne være forholdsvist attraktive, hvis stationerne på nogen måde skal have et incitament til at deltage i opbygningen af det amtslige DAB-sendenet. Dette taler for større frihedsgrader end i den nuværende lokalradioordning, og en større mulighed for selv at have indflydelse på sendefladens udseende – altså hvilke stationer

man eventuelt ønsker at dele kanal med. Derfor vil en programsamvirkemodel (model 1) umiddelbart være mest tiltrækkende for de stationer, der må anses for at skulle være de lokale lokomotiver.

Det bør dog stadig være et grundlæggende princip, at det lokale område skal søges sikret et alsidigt programudbud. Det vil være Radio- og tv-nævnet, der ved udstedelse af tilladelser skal tage hensyn til kravet om alsidighed.

Det er her organisationernes opfattelse, at de bør være repræsenteret ved fordelingen af sendemulighederne.

8. Forvaltningen af lokalradio- og tv-ordningen

Ved en amtsinddeling af DAB-sendemulighederne vil forvaltningen af lokalradio- og tv-ordningen ikke harmonere med de analoge nævnsområder, der som bekendt er baseret på den kommunale inddeling.

Dette rejser spørgsmålet om både udstedelse af programtilladelse og det efterfølgende tilsyn. Det må nemlig formodes, at de fleste lokalradioer, der ønsker at sende på DAB, vil fortsætte deres analoge sendinger, og der vil være tale om identiske eller stort set identiske programflader. Nogle af de kommercielle stationer vil muligvis "brede" deres DAB-udsendelser noget ud for at få fat på lokale annoncører i det større geografiske område.

På denne baggrund vil det lokale nævn umiddelbart ikke kunne varetage forvaltningen på DAB-området, fordi radioerne vil dække over flere nævnsområder.

Det kunne overvejes at lade Radio- og tv-nævnet udstede DAB-tilladelserne og føre det efterfølgende tilsyn med programvirksomheden. Dette vil dog være uholdbart, da et lokalt nævn i dette tilfælde vil føre tilsyn med den analoge side af udsendelsesvirksomheden, og Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med den samme programflade, hvis der paralleludsendes. De to instanser kan derfor komme til to forskellige afgørelser på baggrund af det samme program. Den lokale kendelse vil tilmed efter de gældende regler kunne ankes til Radio- og tv-nævnet.

Det bør i stedet være Radio- og tv-nævnet, der udsteder programtilladelserne, medens tilsynet med programvirksomheden lægges ud på lokalt niveau. Det lokale nævn vil således føre tilsyn med de tilladelseshavere, der er "hjemmehørende" i nævnsområdet, mens Radio- og tv-nævnet kan fungere som ankeinstans i lighed med det nuværende system.

Fordi DAB-sendetilladelserne som udgangspunkt vil dække hele amter, vil DAB-radioerne ikke "tilhøre" et af de eksisterende lokalradionævne, der baserer sig på kommuneinddelingen. En DAB-radio er på den måde "hjemmehørende" i flere nævnsområder med den nuværende nævnsopdeling. Derfor bør Radio- og tv-nævnet efter nærmere forhandling med de lokale nævn udpege det lokalradionævn, som skal fungere som tilsynsnævn. Alternativt kunne man pålægge nævnene selv at vælge et tilsynsnævn.

9. Den lokale tilknytning

For DAB-radioerne vil den lokale tilknytning – i form af tilknytning til den enkelte kommune – i sagens natur forsvinde. Der kan dog argumenteres for, at Fyn, Storkøbenhavn og Sønderjylland er lokale områder i en vis forstand, men der vil med rette blive tale om regionale stationer. Men Svendborg lokalradio vil ikke nødvendigvis have hele Fyn som målgruppe. Denne type lokalradioer har næppe den store fremtid på DAB-frekvenserne, så længe disse som minimum er amtsopdelt. Disse stationer vil med fordel kunne fortsætte med at sende på de analoge frekvenser, hvor de rammer deres målgruppe.

De kommercielle og segment-radioerne vil derimod have en væsentlig interesse i at nå en større befolkningsgruppe. Eftersom den lokale tilknytning for disse stationstyper i forvejen er ganske diffus (lokal DJ, studie i området), vil de ikke løbe ind i problemer på dette felt. Kommercielle stationer, universitetsradioer, jazzradioer og ikke mindst mindretalsradioer vil faktisk høre bedre hjemme på DAB-frekvensernes større dækningsområde. Det må desuden formodes, at disse stationstyper ofte vil ønske at sende i flere amter, hvad der bør være mulighed for.

DAB-programvirksomheden vil i dette perspektiv ikke give problemer med den lokale tilknytning. Det "lokale område" vil blot blive et større område.

Ved parallelsending vil der kunne opstå en uoverensstemmelse med det gældende krav om, at samme person ikke kan deltage i den overordnede ledelse af programvirksomheden for mere end en radio og tilsvarende for bestyrelsesmedlemmer.

Her bliver det nødvendigt at tilpasse reglerne til virkeligheden. Det betyder, at der for DAB-området nødvendigvis må ske en deregulering af reglerne, hvor der åbnes op for en mulighed for samsending, så stationerne kan sende de samme udsendelser i flere amter. En sådan deregulering kunne kombineres med et krav til stationerne om en regional tilknytning til området af indholdsmæssig karakter.

Eftersom kravet om programvirksomhedens tilknytning til det lokale område bør opretholdes, er det nødvendigt fortsat at have et krav om, at et flertal af bestyrelsen skal være bosiddende i området.

10. Udsendelsesomkostninger

Det må påregnes, at transmissionsomkostningerne i forbindelse med DAB-programvirksomheden vil blive betydeligt større for de enkelte stationer, end det er tilfældet med de nuværende analoge sendere.

Kulturministeriet har ingen nøjagtige beregninger på omkostningerne, der også vil være afhængig af den finansieringsmodel, som besluttet for hele DAB-sendenettet. Ved en gennemførelse af DAB-aftalens fase 3 med etablering af et sendernet i L-båndet har DR beregnet, at sendenetts samlede årlige omkostninger bliver ca. 40 mio. kr. Heraf vil lokalradioerne skulle betale 31 mio. kr.

Det betyder, at hver amtslig sendestation i gennemsnit vil koste ca. 2 mio. kr. årligt i drift. Hvis man går ud fra, at hver af disse sendestationer indeholder 5 radiokanaler, vil omkostningerne pr. kanal blive i omegnen af 400.000 kr. Dette under forudsætning af, at sendestationens kapacitet bliver fuldt ud udnyttet. Skulle der ikke være interesse for at udnytte alle 5 amtslige radiokanaler fuldt ud, vil omkostningerne stige.

Andre faktorer kan spille ind på omkostningerne. Ikke mindst valget af finansieringsmodel. Ovenstående regnestykke skal derfor blot tages som et finger-

peg om hvilke store omkostninger, der er ved etablering og drift af DAB-sendenettet i L-båndet.

De større økonomiske udgifter vil på naturlig vis frasortere en række mindre lokalradioer, der stadig vil få dækket deres behov bedre på de analoge sendere. Det kan tilmed frygtes, at det vil frasortere stort set alle ikke-kommercielle stationer.

Det må nemlig antages, at de ikke-kommercielle stationer ikke vil have råd til selv at betale omkostningerne til DAB-sendingerne. Derfor er det nødvendigt med en form for tilskud til de ikke-kommercielle stationer, der kan finansiere deres drift.

En løsning kunne være at stille en kanal gratis til rådighed på hver sendestation til de ikke-kommercielle stationer. Organisationerne forstiller sig, at udgiften til driften bliver finansieret af offentlige midler. Det vil sikre de ikke-kommercielle stationer en plads på DAB-sendenettet.

Hertil kommer forøgede KODA/Gramex-udgifter, som et større dækningsområde efter de gældende aftaler om vederlagsbetaling vil medføre. Dette er dog et forhandlingsspørgsmål mellem stationerne og KODA/Gramex og afhængig af blandt andet musikandelen. Spørgsmålet om ophavsretsbetaling indgår ikke i arbejdsgruppens kommissorium.

Det vil dog være urealistisk at tro, at stationerne vil være i stand til at bære denne økonomiske byrde med det nuværende vederlagssniveau. Organisationerne på lokalradio-området mener på denne baggrund, at dette problem skal løses, hvis man ønsker lokale DAB-sendinger. Her peger organisationerne på, at vederlagsbetaling bør ske efter "share".

11. Tilskudsordningen

Så længe det analoge sendenet har den udbredelse, som det er tilfældet i dag, og så længe de ikke-kommercielle radiostationer sender analogt, vil der ikke være grund til at ændre på tilskudsordningen. Det vil heller ikke være politisk realistisk at forvente en forøgelse af tilskudspuljen, der i 2004 er oppe på 60 mio. kr. årligt.

DAB-udsendelser skal som udgangspunkt ikke være tilskudsberettiget. DAB-radioerne er regionale radioer, som falder udenfor den nuværende tilskudsordnings overordnede formål om at styrke det lokale nærdemokrati. Derfor skal der umiddelbart ikke bruges midler fra tilskudsordningen på DAB-udsendelserne.

Ved at udelukke DAB-udsendelser fra tilskudspuljen til ikke-kommercielle stationer undgår man også at åbne op for muligheden for nye former for tilskudstækning, som et dobbelt tilskudssystem kunne medføre.

Dette får dog den konsekvens, at der næppe starter helt nye ikke-kommercielle DAB-stationer. Ud fra en økonomisk vurdering vil det kun være muligt for de eksisterende ikke-kommercielle stationer at benytte den foreslåede gratis kanal på DAB-sendenettet. Nye DAB-stationer vil nemlig ikke kunne få dækket omkostninger til selve programproduktionen.

Derfor bør tilskudspuljen på sigt omfatte DAB-radioerne, når FM-båndet bliver udfaset, eller hvis udviklingen på lokalradio-området skaber et behov herfor.

